

ÎNCHEIERE

16 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea cu Răspundere Limitată „Romox-Auto”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Romox-Auto” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni
cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 martie 2014 prin care a fost
respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Romox-Auto” și
menținută hotărârea Judecătoriei Briceni din 27 decembrie 2013 prin care acțiunea
a fost respinsă

constată:

La 19 iulie 2013 SRL „Romox-Auto” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni cu privire la contestarea
actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că Inspectorul Fiscal de Stat pe raionul
Briceni, în persoana Mariei Gamureac și Ina Vornices, a efectuat la data de 14
aprilie 2013 un control fiscal prin verificare operativă la SRL „Romox-Auto”.

În urma controlului efectuat s-a întocmit Actul de control nr. 1-625921 din
14 aprilie 2013, în care autoritatea de control a indicat încălcarea legislației fiscale
prin neaplicarea mașinei de casa și control (MCC) la decontări cu clienți în
numerar și ca urmare, prin decizia nr. 462 din 08 mai 2013 întreprinderii
nominalizate i-a fost aplicată amenda în mărime de 50000 lei.

SRL „Romox-Auto”, nefiind de acord cu concluziile actului de control, în
temeiul art. 216 alin. (8) al Codului fiscal, în termen de 15 zile calendaristice, a
prezentat în scris argumentarea dezacordului cu mențiunile privind drepturile
contribuabilului încălcate în procesul constatării cât și adoptării deciziei.

Susține că la dezacordul depus agentul economic avea dreptul să anexeze
documentele confirmative privind respectarea legislației, dar anexarea
documentelor confirmative persoanei cu funcție de răspundere a agentului
economic urma să fie adus la cunoștință momentul săvârșirii încălcării de angajatul
sau prin indicarea obligatorie a orei comiterii încălcării în actul de control.

Declară că la caz, după primirea actului nr. 1-625921 din 14 aprilie 2013 administratorul nu a găsit mențiunile privind ora comiterii încălcării, fapt ce a dus la imposibilitatea verificării benzii de control a MCC și prezentarea dovezilor Serviciului Fiscal care ar demonstra respectarea prevederilor Codului Fiscal și a Legii nr. 474 din 28 aprilie 1998. Astfel fiind afirmă că au fost încălcate drepturile contribuabilului stabilite de art. (8) lit. g) din Codul Fiscal.

Menționează că conform art. 216 pct. 5 din Codul Fiscal la finalizarea controlului fiscal la fața locului, se întocmește un act de control fiscal, dar conform art. 222 pct. 1 din Codul Fiscal adică verificarea operativă se aplică în cazul controlului fiscal la fața locului”, astfel din cele expuse rezulta că actul de control fiscal urma să fie întocmit la fața locului, adică în sat. Colicăuți, în mașina-taxi cu numărul de înregistrare BR AV 037.

Susține că exista anumite suspiciuni în favoarea faptului că actul de control fiscal efectuat la data de 14 aprilie 2013 nu a fost întocmit cu respectarea prevederilor art. 216 pct. 5 din Codul Fiscal la fața locului, ci în incinta Inspectoratului Fiscal cu 2-3 zile mai târziu, reieșind din faptul că scrisoarea de însoțire nr. 32-03-10/797 din 15.04.2013 a fost primită de administratorul - Roman Gerstega la 16 aprilie 2013 (data primirii este reflectată în scrisoare), fără anexarea documentelor menționate în scrisoare. Atunci când actul nr. 1-625921 din 14 aprilie 2013 a fost adus la cunoștința administratorului la data de 17 aprilie 2013, adică cu o zi mai târziu decât recepționarea scrisorii de însoțire susmenționate.

Declară că luând în considerație faptul nesemnării actului de către persoana care este acuzată în încălcarea legislației fiscale - Denis Bucătaru și nici de conducătorul întreprinderii la momentul constatării de către colaboratorii fiscali a încălcării legislației, lipsa atât a mențiunii în refuzul semnării actului, cât și semnăturilor martorilor, precum și controversele între data primirii actului și cea aducerii la cunoștință, este baza temeinică pentru declararea faptului încălcării procedurii de întocmire și înmânare a actului de control fiscal, iar ca urmare constatările expuse în actul dat sunt neautentice, fiind încălcate prevederile art. 136 lit. d), art. 8 lit. g), art. 216 pct. 5 din Codul Fiscal al Republicii Moldova.

Afirmă că neluând în considerație cele expuse în dezacord cu actul întocmit, ulterior la 08 mai 2013 de către IFS pe raionul Briceni a fost adoptată decizia nr. 462 asupra cazului de încălcare fiscală comisă, în care în afară de mențiunea „am examinat....dezacordul la actul menționat din 23 aprilie 2013...” nu s-au găsit alte referințe la dezacordul depus, iar în rezultatul examinării acestuia, faptul care confirmă nerespectarea prevederilor legislației în vigoare în domeniul apărării intereselor contribuabililor și respectării drepturilor acestora prevăzute de art. 8 alin. (1) lit. b) și art.11 alin. (1) al Codului Fiscal.

Invocă că în dezacordul depus s-au menționat nuanțele care duc la nulitatea actelor întocmite de colaboratorii fiscali la 14 aprilie 2013, care au fost ulterior examinate în cadrul ședinței de judecată din Judecătoria Briceni la 03 iunie 2013 și exprimate în hotărârea acestei cu rezultatul declarării nule a procesului-verbal seria MF nr. 0042925 din 14 aprilie 2013.

Totodată reclamantul, invocă că fiind la curent cu declararea procesului-verbal menționat anulat, ulterior în decizia nr. 541 din 25 iunie 2013 pe marginea

conestației împotriva deciziei nr. 462 din 08 mai 2013, șeful IFS pe raionul Briceni face referință la procesul-verbal dat ca unul justificativ, ignorând hotărârea Judecătorei Briceni privind nulitatea acestuia.

Precizează că pe lângă cele menționate, în decizia pe marginea contestației sunt expuse fapte care nu au bază juridică și nici cea justificativă și anume, s-a menționat faptul invitării administratorului R. Ghersteoga pentru aducerea la cunoștință actul întocmit, dar totodată nu este nici un document (citație) sau altă confirmare a faptului invitării.

Faptul ne înmânării actului se explica prin utilizarea explicațiilor date de contabilul șef a întreprinderii - V. Daniliuc, în același moment neavând explicațiile acesteia în formă scrisă, doar cea verbala, care nu se consideră ca bază justificativă.

Declară că autoritatea de control în decizia pe marginea contestației a confirmat faptul de înmânare administratorului a scrisorii de însoțire fără anexarea actului de control, care urma să fie înmânate pentru aducerea la cunoștință a faptelor săvârșite și fără semnătura persoanelor responsabile.

Apreciază, SRL „Romox-Auto”, decizia Decizia nr. 462 din 08 mai 2013 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni ca fiind eronată, nefondată, adoptată cu multiple încălcări a drepturilor agentului economic și procedurii de control rezultată din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației, a probelor puse la baza emiterii actului administrativ, urmând a fi anulată în totalitate.

Declară că la examinarea cazului de încălcare fiscală, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni, nu a clarificat dacă SRL „Romox-Auto” a comis cu adevărat o încălcare fiscală, dacă trebuie să fie trasă la răspundere, la fel nu a clarificat și alte circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului.

Solicită anularea deciziei nr. 462 din 08 mai 2013 emisă de Inspectoratul Fiscal pe raionul Briceni.

Prin hotărârea Judecătorei Briceni din 27 decembrie 2013 a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Romox-Auto” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni privind anularea deciziei nr. 462 din 08 mai 2013.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 martie 2014 a fost respins apelul declarat de SRL „Romox-Auto” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 07 aprilie 2014 SRL „Romox-Auto” reprezentată de administratorul Oxana Gherștioga, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor instanțelor judecătorești inferioare cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia contestată menționând că ambele instanțe la emiterea acestor hotărâri nu au luat în considerație faptul că prin hotărârea Judecătorei Briceni din 03 iunie 2013 a fost anulat procesul-verbal seria MF nr.0042925 din 14 aprilie 2013 cu privire la contravenția prevăzută de art. 293/1 al. (4) Cod contravențional și decizia șefului IFS Briceni fără dată, prin care lui Denis Bucătari i-a fost aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale în sumă de 1000 lei, cu încetarea procesului contravențional.

Afirmă că prin decizia Curții de Apel Bălți acesta hotărâre a fost menținută fără modificări.

În acest context, consideră că la emiterea hotărârii din 27 decembrie 2013 și a deciziei din 04 martie 2014 de către instanțele de judecată nu au fost luate în considerație hotărârile definitive a instanțelor judecătorești și anume că angajatul „Romox-Auto” SRL Denis Bucătari nu a săvârșit contravenția prevăzută de art. 293/1 alin. (4) Cod contravențional RM, fapt ce duce la nulitatea deciziei nr. 462 din 08 mai 2013.

Este de opinia că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate pe cauza dată, punând la bază declarațiile lui Denis Bucătaru ridicate cu încălcarea legislației, fapt stabilit printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

La 25 iunie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat a depus referință, contraargumentând motivele recursului.

A fost menționat că instanța de apel și instanța de fond au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele din dosar, iar argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lui, sunt similare argumentelor invocate atât în instanța de fond cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel și instanța de fond le-a dat o apreciere corectă, având la baza cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

La fel s-a indicat că cererea de recurs înaintată de SRL „Romox-Auto” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2) (3) și alin. (4) CPC, iar ca consecință solicită ca recursul să fie declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel la 07 aprilie 2014, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Romox-Auto” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Romox-Auto”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Romox-Auto” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de SRL „Romox-Auto” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu